

tütred

TÜM TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ

İSKENDERUN
ŞUBESİ

haber bülteni

TÜTED İSKENDERUN ŞUBESİ
Mareşal Çakmak Cad. Çınar Apt. 44—B/12 İSKENDERUN

10/Mayıs/1977

1 MAYIS

Tüm emekçilerin birlik dayanışma ve mücadele günüdür

MAYIS, 1 MAYIS İLK DİLEĞİMİZ.
YAŞATAcak SENİ TUNÇ BİLEĞİMİZ.

Tam 51 yıl boyunca işçi sınıfımıza ve halkımızca 1 Mayıs bahar ve çiçek bayramıdır diye yutturulmaya çalışıldı. Ancak günden güne gelişip yeni boyutlara ulaşan işçi sınıfı mücadelesi, 1920'lerde işçi bayramı olarak kabul ettirdiği 1 Mayıs yeni den gündeme getirdi. 1 Mayıs 1976'da yüz binlerce işçi ve emekçinin katıldığı büyük törenlerle birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kutlandı. Bu yılda aynı şekil de kutlanıyor.

Öncelikle 1 Mayısı yaratan olaya bir

gösteriler düzenlendi. Bu ve bunutakip eden günlerde, işçilere ateş açıldı, öldürüldü, gözaltına alındı ve işkencelere uğratıldılar. Ancak işçi sınıfı bu baskılarla yılmadı, daha çok birleşti ve mücadelesini sürdürdü. Para babalarında boş durmadılar tabii, önce baskı ve terörlerini güç işçi sınıfı mücadelesine zorla set çekilemiyordu. Ve onlar, tek bir yumruk gibi bir araya gelerek zoru, baskıyı ezip geçiyorlardı. Bir yol kalmıştı paratabaları için, provahasyon. Ve bu oyunu oynadılar. Bir polis merkezine, kendi adamlarına bomba atırıp, bir polisin ölmesine ve bir çoğu-

(Devamı sayfa 2'de)

Katsayı ve yan ödeme çözüm değildir !

Bugün ülkemizde memur statüsünde çalışanların grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları olmadığı için işgüçlerinin karşılığı olan ücretleri tek taraflı olarak saptanmakta ve uygulanan ücret politikası, memurlar zararına, tek taraflı işlemektedir.

Fiyatların ve hayat pahalılığının hızla yükselmesi karşısında ücretlerinde buna paralel olarak yükselmesi gerekirken, tam tersine kademe ve derece ilerlemesinden doğan küçük artışlar günün ekonomik ihtiyaçlarının çok gerisinde kalmaktadır. Ayrıca sık sık yapılan devalüasyonlarla, özellikle sabit gelirliler; personel kanununa göre çalışanlar giderek yoksullaşmaktadır.

Personel yasasının sağladığı hakların, ağır yaşam koşullarını değiştirmediği açıkça görüldüğünden iktidarlar, yan ödeme adı altında ücretlere erlentiler yaparak, memurların yükselen sesini bastırmaya çalışıyorlar. Yan ödeme sisteminin yetersizliği tüm kamu hizmetlerinde çalışanlarca bilinmektedir. Önceleri yalnız tekuik elemanlar için hazırlanan kararnamede sözde tüm memurlara verilmesi düşünülmüş fakat bir çoğuna günümüz koşullarında, alay eder gibi bürüt 300 TL yan ödeme verilmiştir. Aynı kararname ile çalışanlar arasında imtiyazlı tabakalar oluşturma çabaları yanında yönetimde açıkça keyfilik getirilmiştir. Tamamen politik tercihlere göre uygulama olanağı veren mevcut yasaların eşitlik ilkelerine ters düşen anti demokratik maddelerin getirdiği sonuçların düzeltilmesi için açılan davalar devam etmektedir.

Bir yıllık süreler için hazırlanan bu kararnameler, ekonomik sorunlara çözüm getirmek yerine iktidarın kamu personeli üzerinde baskı aracı olarak kullanılmaktadır. Özellikle baskıların, kısımların yoğunlaştığı ve can güvenliğinin kalmadığı bu dönemde bu baskı unsurunda en geniş şekilde uygulanacağı kesindir.

Günden güne, sabit gelirliler üzerindeki vergi yükü artıyor, daha 1972 yılında %70'e ulaşmış bulunmaktadır. Buna karşılık aynı yılda, tüccar, sanayici ve serbest meslek erbabının vergi payı azalarak %30'a düşmüştür. Vergi yükünün en ağırını taşıyan memurların sorunlarının çözümü, örgütlü ve kararlı bir mücadelenin verilmesi ile olacaktır. Kazanılan hakların kısa zamanda fiyat artışları ve enflasyon karşısında etkinliğini yitirmemesi değişen ekonomik koşullar karşısında korunabilmesi ancak grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızın alınmasıyla mümkün olacaktır.

1 Mayıs

Tüm emekçilerin birlik dayanışma ve mücadele günüdür

(Baştarafı sayfa 1'de)

nun yararlanmasına neden oldular, sorumluluğunu da işçi sınıfı ve onun yiğit liderlerine yıktılar. Olaydan sonra yüzlerce işçi ve işçi lideri tutuklandı. Sonuçta kendilerine kurban olarak işçi sınıfının 8 yiğitli bakalım. Bundan 91 yıl önce 1888 yılı 1 Mayısında Amerikan İşçi sınıfı 8 saatlik işgününe parabolalarına kabul ettirmek için tüm Amerikada genel grev yaptı ve derini seçtiler. Yargılama 1 yıl sürdü. İşçi sınıfı tarihinin «Şikago'nun 8 kurbanı» adını verdiği bu yılmaz savaşçılar, duruşmalarda vahur ve kararlı davranış örnekleri verdiler, son sözlerinde şöyle diyorlardı.

PARSONS :Ve iddia makamının Amerikan halkının çok pahalıya kazandığı bu hakları elinden alınmasına karşı çıkıyorum...

FISHER: Ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü cinayet işlemedim. Ancak sosyalist olmam sebebiyle öleceksem bir sözüm yok.

LİNGG: Sizi tanımıyorum! sizin nizamınızı kuvvete dayanan yetkinizi tanımıyorum! Bu yüzden asın beni!

FİELDEN: Bir yanım varki öldüremezsiniz.

ENGEL: Hakları yalnız imtiyazlı sınıflara göre ayarlayan ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim saygı duyabilir? Böyle bir hükümete saygım yok.

Sonunda 4'ü asıldı, diğerleri için bir boya veya uzun süreli hapis cezalarına çarptırıldılar. Ama bunlar işçi sınıfını mücadelede delesinde daha biletti ve daha kararlı kıldı. Bu olaydan üç yıl sonra 1889 da Paris'te toplanan uluslararası işçi birliği birinci kongresi, 1 Mayısı bütün dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak sürdüreceği mücadelenin en anlamlı günü haline geldi 1 Mayıs.

Teknik elemanlar, işsizlik ve pahalılık cehenneminde yanmaktan kurtuluşun tek yolunun işçi sınıfı mücadelesi içinde yer almak olduğunu görmüşler ve bunun için kararlı bir savaşa girmişlerdir. Bu anlamda 1 Mayıs yeni bir boyut daha kazanmıştır. Tüm çalışanların birlik, dayanışma ve mücadele günü olmuştur artık.

Derneğimizin genel merkezi de geçen yıl ve bu yıl, 1 Mayıs gösterilerine katılarak, mücadelemizin işçi sınıfı mücadelesinin kopmaz bir parçası olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Bizlerde, bu gün 1 Mayıs 1977 de birlik, dayanışma ve mücadele kararlılığı içinde somut, acil taleplerimiz doğrultusunda yılmadan savaşacağımızı bir daha haykırıyoruz.

Yaşasın tüm çalışanların birlikte mücadeleleri,

Yaşasın birlik, dayanışma ve mücadele günümüz 1 MAYIS

Yeni kıyım hazırlıkları mı?

Bazı dönemler, çıkar guruplarının baskı ve şiddet nöbetlerine tutuldukları zamanlardır. Baskı ve şiddete ancak kaybetme korkusu içinde olanlar başvururlar. Gerçek dayanışmaların zor günlerde olduğunu bilen biz teknik elemanların, bu günlerde her zamandan daha çok birlik ve dayanışma içinde olmamız gereklidir.

Teknik elemanlar olarak İskenderun'da çarısı altında toplanabileceğimiz bir örgütümüz yokken, işten atılan sürülen' baskıya uğrayan arkadaşlarımıza, sadece söylediğimiz dostça teselliden başka bir şey olmamıştır. Ne varki Mayıs 1976'da önceleri söylentiler şeklinde beliren, daha sonra altı teknik elemanın atılması ile sonuçlanan olay, bizleri içinde bulduğumuz tatlı uykulardan, uyandırmaya fazlasıyla yetmiştir. Yüzlerce teknik eleman şu konularda karar almışlardır.

— Devrimci bir dernek bünyesinde teknik elemanlar birleşmelidir.

— Her türlü baskı ve kısımlar karşısındaki mücadele süreklilik kazanmalı.

— Teknik elemanlar grevli toplu sözleşmeli sendikalar için mücadele etmeli.

— Teknik elemanlar ekonomik - demokratik hakları için mücadele edilmeli.

— Teknik elemanlar her türlü örgütlenme yasağının kaldırılması için mücadele etmeli.

TÜTED İskenderun şubasının açılması ile baskılar bir noktaya kadar durdurulabilmiş, buna rağmen bir arkadaşımızın odasını kilitleyerek, odasına sokmamak gibi dahiyane buluşlar geliştirilmiştir. Bu konuda derneğimiz üzerine düşen görevleri sonuna kadar yapmıştır.

Seçimlerin yaklaştığı bu günlerde, yine teknik elemanlara baskıların artacağı ve sürgün listeleri söylentilerinin yayılması yoluyla, genel bir yığılılık havası estirilmeye çalışılacağı doğaldır. Böyle dönemlerden, örgütlenmemizi daha da güçlendirerek, dayanışmamızı artırarak çıkmamız gereklidir.

Bugün, İskenderun'daki teknik elemanlar her türlü baskı ve zulme karşı koyacak güçtedir. Teknik elemanların birlik ve dayanışmasının daha da güçlendirmek hepimizde görevi olmalıdır. **BİRLİK - DAYANIŞMA ve MÜCADELE** sitemizi yükseltelim.

İzabe Yüksek Okulu Öğrencileri sorunlarına çözüm arıyorlar

İzabe yüksek okulu teknik öğretim yapan bir öğretim kurumudur, İskenderun'da iki senelik bir mazisi var.

İzabe Yüksek okulu İsdemirin kurulması ile gündeme geldi. Amaç Demir Çelik fabrikasında eğitilmiş eleman yetersizliğini çözümlenmek. Ama amaca gidende yeterli bir eğitim yapılıyor mu? Okulu bitiren öğrenciler nasıl bir statüye sahip olacaklar? Bu çözümlenmemiş.

Bir eğitim kurumunda öğretim yapıp mezun olanların ne şekilde istihdam edileceğinin belirlenmemesi olsa olsa eğitime gayri ciddi bir gözle bakmak olabilir. Her okul bitiminde öğrenci bu okulu niçin bitirdiğini bilmek ister. Şu durumda İzabe okulunu bitirenin tekniker mi, teknisyen mi, ustabaşı mı yok-

sa işçi ünvanını mı taşıyacaklar? Bütün bunlar bilinmiyor.

İzabe okulu öğrencilerinin durumu açıklığa kavuşturulmuyor ise bu öğrencilerin geleceği ile kumar oynamaktır. Eğer eğitilmiş eleman yetiştirmenin gereğine inanıyorsak o zamanda bütün bu öğrenciler İsdemirde yapabilecekleri işin başına şimdiden verilmelidir. Öğrenciler hem çalışıp hem okuyarak gerçekten eğitilmiş olurlar. Bilhassa son sınıf öğrencileri işe alınmalı. İşyeri kadroların da onlara önem veriyorsak bunu uygulamada da göstermeliyiz. Bütün öğrencilerin öz olarak isteği bu. Bundan sonra ki bültenlerde bu konu gene işlenecek. İzabe öğrencileri TÜTED ile ilişkiler kurup sorunlarını bültekte yazmalıdırlar. **TÜTED KENDİNE DÜŞENİ YAPACAK,**